

men kun for et begrænset Aaremaal. Paa lignende Maade udtalte den højtærede Minister sig med Hensyn til Dækningsreglerne. Han sagde, at der kunde forhandles om Indskrænkning af den meget vide Betegnelse: Banker og Bankhuse; der kunde ogsaa forhandles med Hensyn til de udenlandske Statsobligationer. I det hele var mit Indtryk af den højtærede Ministers Udtalelser, at det, det for ham kom an paa, var, at Nationalbanken i en begrænset Periode fik nogenlunde rigeligt Albuenum, men at han paa intet Punkt hæftede sig netop ved de Regler, der her er fastsatte for Dannelsen af Metalfonden. Og naar dette er Tilfældet, tror jeg, at det skal kunne lykkes at naa til en Overenskomst ved Forhandling i Udvalget. Jeg støtter ogsaa dette Haab paa de Udtalelser, der faldt baade fra det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) og fra det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), idet det sidstnævnte ærede Medlem jo direkte sluttede sig til Tanken om at faa Loven begrænset og det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds ikke rejste nogen egentlig Indvending derimod.

Jeg maa dog imidlertid dvele lidt ved forskellige Bemærkninger, der fremkom fra de to højtærede Ministre, der har haft Ordet. Maa jeg først omtale et Punkt, som jeg selv betragter som mere underordnet, nemlig Spørgsmaalet om Bankkommissariatet. Den højtærede Justitsminister citerede Ordene fra den gamle Oktroj om, at Bankkommissæren staa Bankbestyrelsen ved Siden. Ja, det er ganske rigtigt, det Udtryk er benyttet i Motiverne; men det er, som der for Resten ogsaa flere Gange er gjort opmærksom paa, i vor bankpolitiske Litteratur ikke noget korrekt Udtryk; Bankkommissæren staa i Virkeligheden ikke Bankbestyrelsen ved Siden. (*Justitsministeren* [Zahle]: Som det har udviklet sig.) Nej, det har ikke blot udviklet sig til, at han ikke øver nogen Indflydelse paa Bankens Styrelse, men Oktrojen giver ham ikke nogen som helst Myndighed i saa Henseende. (*Justitsministeren* [Zahle]: Han kan deltage i Direktionens Møder.) Ja, han kan deltage i Møderne, han kan følge det hele, han kan gøre Indsigelse, naar han mener, at Oktrojen overskrides, han kan fremsætte sine gode Raad, men Myndighed til at deltage i Bankens Ledelse har han ikke, det har Oktrojen udtrykkelig nægtet ham. Dette er sket ud fra den principielle Betragtning, at Banken skal staa

uafhængig af Regeringen, ikke har at adlyde; og efter den til Grund liggende Betragtning tør man vel endogsaa sige: heller ikke bør for Samfundets Skyld adlyde nogen som helst Ordre eller Anmodning fra Regeringens Side. Kun hvis det kan lykkes Bankkommissæren at faa sine Henstillinger hørt af Bankens Bestyrelse, kun da kan han øve Indflydelse. Jeg maa endvidere sige, at den Bemærkning, den højtærede Minister gjorde, om, at et juridisk Tilsyn med Oktrojens Overholdelse ikke behøves, fordi Nationalbanken har en juridisk uddannet Direktør, forekommer mig ikke træffende. Thi den juridiske Direktør er jo Part i Sagen, han har været med til at træffe de Bestemmelser, som Bankkommissæren eventuelt skulde stoppe ham i, saa selv om Direktøren er juridisk uddannet, giver det ikke nogen Kontrol eller Betyggelse. Kun det giver Betyggelse, at den af Nationalbanken ganske uafhængige Justitsminister kan skride ind og i Henhold til Oktrojen nedlægge Indsigelsen.

Forhandlingen maa jo i øvrigt i alt væsentligt dreje sig om Dækningsreglerne; det er dem, det kommer an paa, og paa dem har ogsaa næsten alle de faldne Udtalelser taget Sigte. Det forekommer mig, at der i begge de højtærede Ministres Udtalelser, baade den højtærede Justitsministers og den højtærede Handelsministers, laa en vis Lunkenhed, for at bruge et mildt Udtryk, overfor det Spørgsmaal, der for mig staaar som det, jeg vil ikke sige ene vigtige, men i alt Fald ganske overvejende vigtige, nemlig Spørgsmaalet om Dækningens Likviditet og om Betydningen af, at Dækningsreglerne formes saaledes, at man tvinges til at opsamle en forholdsvis betydelig Guldbeholdning. Der henpeges paa, at der findes Regler i det foreliggende Lovforslag, som skaber Sikkerhed for de Aktiver, der ikke bestaar i ædelt Metal. Ja, det er meget rigtigt, men man har netop draget den skarpe og bestemte Grænse mellem Metal, og hvad der kan regnes lig med Metal — altsaa efter de nugældende Bestemmelser rentefri Tilgodehavender, betalbare paa Anfordring hos Norges Bank, Sveriges Riksbank og Deutsche Reichsbank —, og saa den øvrige Dækning, man har draget denne Grænse, og tilsvarende Bestemmelser er trufne i andre Lande, ingenlunde fordi man har ment, at f. Eks. de Veksler, som det kan antages, at Nationalbanken erhverver, og de øvrige Pengeanbringelser, den foretager, ikke skulde være solide, men fordi Hovedsagen er Li-